Quelle: http://manuscripta.at/?ID=31635
Copyright: Zwettl, Zisterzienserstift

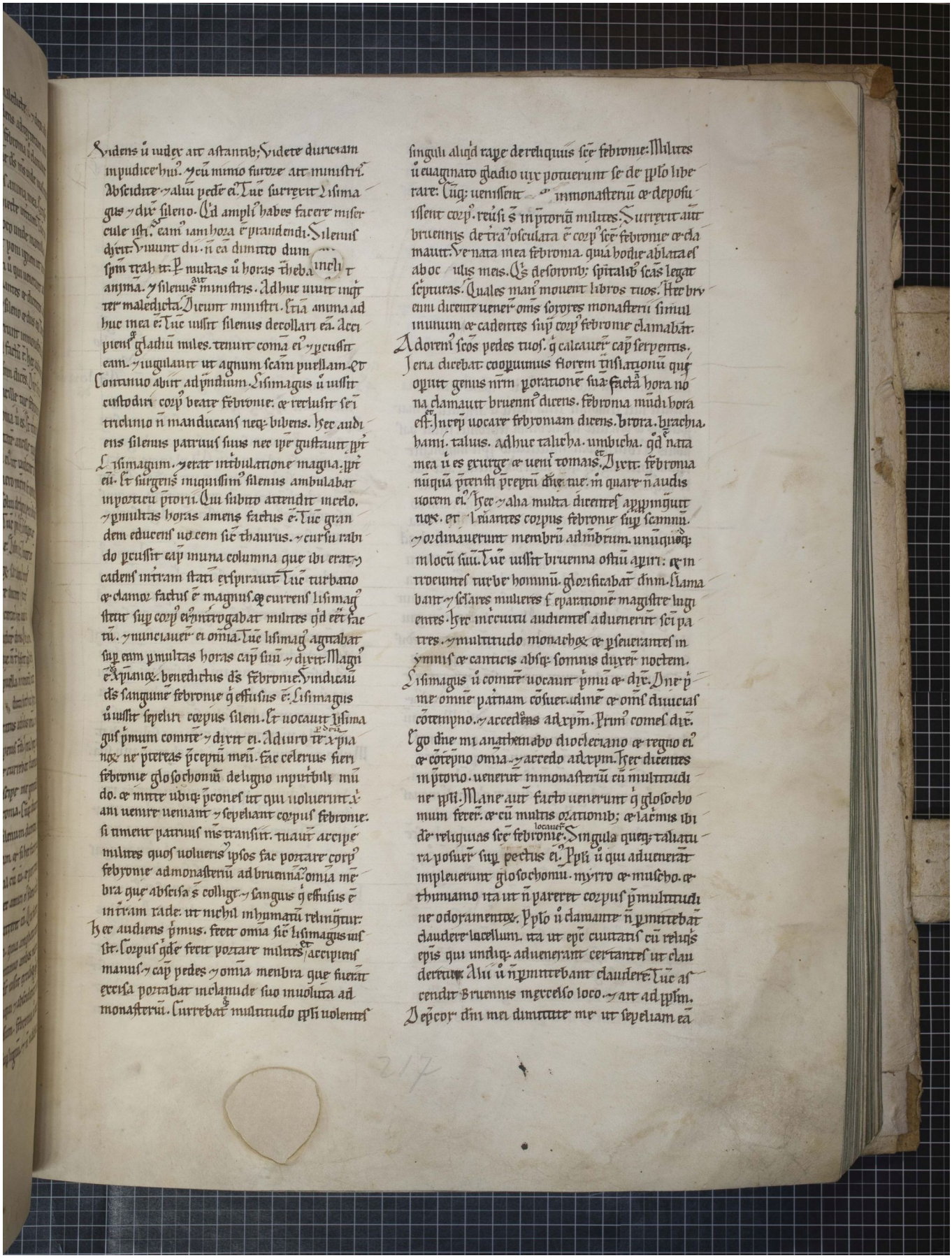

Videns ū iudex aut astantib; videre duricam
impudice buī. ⁊ eū mimo furore aut ministri.
Abscidite ⁊ aliū pedē ei. Tūc surrexit Lisima
gus ⁊ dixit silenio. Qd ampliū habes facere miser
cule isti. Ecce iam hora ē p tradendi. Silenus
dixit. Vnum diū ñ ea dimitto dum
spm trahitur. P multas ū horas theba inclit
anima. ⁊ silenus air ministris. Adhuc unum inqit
ter maledicta. Dicunt ministri. Ecce anima ad
huc mea ē. Tūc iussit silenus decollari ea. Acci
piens gladiū miles. tenuit comā ei ⁊ percussit
eam. ⁊ iugulauit ut agnum scam puellam. Et
Continuo abiit ad pnidium. Lisimagus ū iussit
custodiri corp beate febronie. ⁊ reclusit sei
triclinio ñ manducans neq; bibens. Hec audi
ens silenus patruus suus nec ipe gustauit. ipi
Lisimagum. ⁊ erat in tribulatione magna. ipi
eū. Et surgens inquisim silenus ambulabat
in porticu pterii. Qui subito attendit in celo.
⁊ p multas horas amens factus ē. Tūc gran
dem educens uocem sicē thaurus. ⁊ cursu rabi
do percussit cap in una columna que ibi erat. ⁊
cadens in tram stati expirauit. Tūc turbato
⁊ clamor factus ē magnus. ⁊ currens Lisimag
stetit sup corp eius interrogabat milites qd eet fac
tū. ⁊ nunciauerē ei omia. Tūc lisimag agnabat
sup eam p multas horas cap suū ⁊ dixit. Magn
ē Xpianor. benedictus ds febronie. Vindicau
ds sanguinē febronie q effusus ē. Lisimagus
ū iussit sepeliri corpus silen. Et vocauit Lisima
gus pimum comitē ⁊ dixit ei. Adiuro te p xpia
nor ne pteras pceptū meū. fac celerius fieri
febronie glosochomū de ligno inputribile mū
do. ⁊ mitte ubiq; pcones ut qui voluerint ad
ani uenire veniant ⁊ sepeliant corpus febronie.
si ūmeūt patruus mis transiit. tu aut accipe
milites quos volueris ipsos fac portare corp
febronie ad monasteriū ad bruenna. omia me
bra que abscisa s colligi ⁊ sanguis q effusus ē
in tram rade. ut nichil in humatū relinquat.
Hec audiens pimus. fecit omia sicē Lisimagus iussit.
Corpus qdē fecit portare milites accipiens
manus. ⁊ cap pedes ⁊ omia membra que fuerat
excisa portabat in clamide suo inuoluta ad
monasteriū. Currebat multitudo ipli volentes
singuli aliqd rape de reliquiis sce febronie. Milites
ū euaginato gladio uix potuerunt se de ipso libe
rare. Cūq; uenissent in monasteriū ⁊ deposu
issent corp. reuisi s in pteriū milites. Surrexit aut
bruennis de tra osculata ē corp sce febronie ⁊ cla
mauit. Ve nata mea febronia. quia hodie ablata es
ab oculis meis. Qs desoriri; spitalib scas legat
scripturas. Quales man mouent libros tuos. Hec bre
uiū dicente uenerē oms sorores monasterii simul
in unum ⁊ cadentes sup corp febronie clamabāt.
Adorem scos pedes tuos. q calcauerē cap serpentis.
Iterā dicebat. coopuimus florem tribulationū que
operuit genus nrm. p oratione sua facta hora no
na clamauit bruenni dicens. febronia mūdi hora
est. Incep uocare febroniam dicens. brora. brachia.
hami. taluis. adhuc talicha. umbicha. qd nata
mea ū es exurge ⁊ veni tomas. Dixit. febronia
nūquā pteristi pceptū dni tui. in quare ñ audis
uocem ei. Hec ⁊ alia multa dicentes appinguit
nox. et lūantes corpus febronie sup scamnū.
⁊ ordinauerunt membrū ad mbrum. unūquōq;
in locū suū. Tūc iussit bruenna ostiū aperi. ⁊ in
troeuntes turbe hominū. glorificabāt dnm. clama
bant ⁊ sclares mulieres de paratione magistre lugi
entes. Hec in circuitu audientes aduenerūt sci pa
tres. ⁊ multitudo monachor ⁊ psaleantes in
ymnis ⁊ canticis absq; somnis duxerē noctem.
Lisimagus ū comitē uocauit pmū ⁊ dixit. Dne p
me omnē patriam cōsuetudinē ⁊ oms diuicias
cōtempno. ⁊ accedens ad xpm. Primo comes dixit.
Ego dne mi anathemabo diocleciano ⁊ regno eius
⁊ cōtempno omia. ⁊ accedo ad xpm. Hec dicentes
in pterio. uenerūt in monasteriū cū multitudi
ne ipli. Mane aut facto uenerunt q glosocho
mum ferēt. ⁊ cū multis orationib; ⁊ lacrimis ibi
de reliquias sce febronie locauerē. Singula quoq; taliatu
ra posuerē sup pectus eius. Ipli ū qui aduenerāt
impleuerunt glosochomu. myrro ⁊ muschio. ⁊
thumiamo ita ut ñ parerent corpus p multitudi
ne odoramentor. Ipso ū clamante ñ pmittebāt
claudere lacellum. ita ut epi ciuitatis cū reliqs
epis qui undiq; aduenerant certantes ut clau
derent. Alii ū ñ pmittebant claudere. Tūc as
cendit Bruennis in excelso loco. ⁊ ait ad ipsim.
Deprecor dni mei dimittite me ut sepeliam ea